

ΠΩΣ ΤΡΕΦΟΜΕΘΑ

Ιωνίζεται τις σελ. 338.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ
Τοῦ ἀνθρακικὸν δέξιον.

Τὸ ἀνθρακικὸν δέξιον, μὲ τὸ δόποιον θὰ κάμωμεν σήμερον γνωριμίαν, εἴνε τέκνον ἡ μᾶλλον εἰπεῖν προϊὸν τῆς ἐνώσεως τοῦ ἀνθρακος καὶ τοῦ δξυγόνου. Οσάκις γίνεται καῦσις, δσάκις δηλ. ἐνώνεται δ ἀνθρακὲ μὲ τὸ δξυγόνον, παράγεται ἀνθρακικὸν δέξιον. Εἴνε δὲ αὐτὸν εἶδος ἀερίου, τὸ δόποιον δὲν δύνασαι μὲν νὰ ἰδῃς, καθὼς δὲν βλέπεις καὶ τὸν ἀέρα δστις πληροῦ τὸ δωμάτιον, δύνασαι ὅμως νὰ αἰσθανθῇς, ἀν δοκιμάσῃς νὰ πίνεις ἀφρώδη λεμονάδαν ἡ ζύθον, ἡ καμπανίτην οίγον, τουτέστι σαμπάνιαν. Τὸ δέξιον ἔκεινο, τὸ δόποιον παραμῆτη, οὔτως εἰπεῖν, τὴν γλώσσαν σου, ἐνῷ πίνεις, καὶ τὸ δόποιον σχηματίζει ὅλας ἔκεινας τὰς μικρὰς φυσαλίδας του ἀφροῦ, εἴνε ἀνθρακικὸν δέξιον.

Ωραίον πρᾶγμα, καθὼς βλέπεις, ἔως τόρα, καὶ εὑάρεστον μᾶλλον παρὰ δυσάρεστον. Καὶ ὅμως ἄφθονον καὶ εἰς μεγάλην δόσιν εἴνε φοβερὸν δηλητήριον τὸ ώραίον αὐτὸν πρᾶγμα, τὸ δόποιον ἔχει τόσον εύμορφην γεύσιν;

Θὰ ἔκουσες βεβαίως πολλάκις τὴν ὑπηρέτριάν σας νὰ λέγῃ ὅτι ἔχει κεφαλόπονον, ἀφοῦ ἐσιδέρωσε τὰ ἀσπρόδουρυ χαῖς οἰκίας. Ἡξεύρεις διατί; Διότι ἔμεινε πολλὴν ὥραν πλησίον εἰς τὰ ἀναμυμένα κάρβουνα, καὶ ἡναγκάσθη ἐπομένιως νὰ ἀναπνεύσῃ πολὺ ἀνθρακικὸν δέξιον, τὸ δόποιον προήρχετο ἀπὸ τὴν καῦσιν τῶν ἀνθράκων, ἀπὸ τὴν ἔνωσιν δηλ. τοῦ ἀνθρακος μὲ τὸ δξυγόνον. Καὶ σημείωσε ὅτι ἔπαθε πονοκέφαλον μόνον, διότι ἡ θύρα τοῦ δωματίου ἦτο ἀνοικτὴ, ίσως δὲ καὶ τὸ παράθυρον, καὶ τοιουτοράπως τὸ μὲν περισσότερον ἀνθρακικὸν δέξιον ἔξηρχετο τοῦ δωματίου, ἀνενεοῦτο δὲ ἡ ἀτμοσφαῖρά του διὰ τοῦ εἰσερχομένου δροσεροῦ ἀέρος. Ἀν ὅμως τὸ δωμάτιον ἦτο καλὰ κλεισμένον, ἡ δυστυχῆς ὑπηρέτριά σας ἦδυντο βεβαίως νὰ ἀποθάνῃ, διότι τὸ ἀνθρακικὸν δέξιον θὰ τὴν ἐφόνευεν, ὅπως φονεύει συνήθως τοὺς ταλαιπώρους ἔκεινους, οἵτινες αὐτοκτονοῦσι κλεισμένοις ἐντὸς τοῦ δωματίου των καὶ ἀνπτοντες ἀνθρακας ἐντὸς αὐτοῦ.

Θὰ μ' ἐρωτήσης ίσως, διατί σοῦ διηγοῦμαι ὅλα αὐτὰ τὰ δυσάρεστα πράγματα, καὶ κατὰ τέ σὲ ἐνδιαφέρουν. Σὲ ἐνδιαφέρουν πολὺ, φιλτάτη μιθήτρια, καὶ θὰ τὸ ἴδῃς ἀμέσως.

Σὺ καὶ ἔγω, καὶ ὅλοι οἱ ἀνθρωποι, καὶ ὅλα τὰ ζῶα, εἰμεθα μικρά, οὔτως εἰπεῖν, ἐργοστάσια, ἐντὸς τῶν δοπίων παράγεται ἀνθρακικὸν δέξιον. Εἴνε δὲ σαφέστατον τὸ πρᾶγμα, διότι, ἀφοῦ ἐντὸς τοῦ σώματός μας καίει πῦρ, φυσικώτατον εἴνε ἐκ τῆς καύσεως αὐτῆς νὰ πα-

ράγεται ἀνθρακικὸν δέξιον. Ἐξέρχεται δὲ αὐτὸν διὰ τοῦ λάρυγγός μας, ἐνῷ ἀναπνέομεν, καθότι ἂν ἔμενεν ἐντὸς τοῦ σώματος θὰ μᾶς ἐφόνευεν ἐντὸς δλίγων λεπτῶν.

Ίδου δὲ τὶ συμβαίνει. Τὸ αἷμα, περιφερόμενον εἰς τὸ σῶμα, πρὸς διατροφὴν καὶ θέρμανσιν τῶν ὅργανων, χάνει κατ' ἀνάγκην τὸ δξυγόνον του, διὰ τοῦ δποῖον ἀνάπτει πῦρ, καὶ συναθροίζει τούγαντίον ἀνθρακικὸν δέξιον, τὸ δόποιον παράγεται ἐκ τοῦ πυρὸς ἔκεινον. Ἐπανέρχεται λοιπὸν εἰς τοὺς πνεύμονας φορτωμένον μὲ ἀνθρακικὸν δέξιον, καὶ ἐνῷ λαμβάνει ἐκείθεν νέον δξυγόνον, διὰ τὰς ἀνάγκας του, παρατεῖ τὸ δηλητηριώδες φορτίον του, τὸ δόποιον ἔξηρχεται ἀπὸ τοὺς πνεύμονας διὰ τῆς ἀναπνοῆς. Ἀν δοκιμάσῃς, ἔννοεῖται, νὰ ἀναπνεύσῃς ἐκ νέου τὸν ἀέρα ἔκεινον, ὅστις ἔξηρχεται ἀπὸ τοὺς πνεύμονάς σου, δλίγον θὰ ἦνε τὸ κέρδος σου. Θὰ παραλάβῃς δπίσω τὸ ἀνθρακικὸν δέξιον τὸ δόποιον ἔδιωξες, καὶ δξυγόνον τούγαντίον θὰ εύρης πολὺ δλίγον τὸ πρᾶγμα δὲ θὰ γείνη πολὺ χειρότερον, ἀν ἀναπνεύσῃς καὶ ἐκ τρίου καὶ ἐκ τετάρτου τὸν αὐτὸν χαλασμένον ἀέρα. Θὰ ἀναπνεύσῃς ἐπὶ τέλους μόνον ἀνθρακικὸν δέξιον, καὶ δξυγόνον τίποτε. Θὰ δηλητηριασθῇς δηλ. μὲ τὴν ἀναπνοήν σου μόνον, χωρὶς ἀνθρακας καὶ χωρὶς πῦρ ἔξωτερον, διότι ἡ μηχανὴ τοῦ σώματός σου θὰ παραγάγῃ ἀρκετὸν πόρον τοῦτο ἀνθρακικὸν δέξιον.

Βλέπεις, ὅτι τὰ δυσάρεστα πράγματα, τὰ δποῖα σοῦ ἔλεγα πρὸ μικροῦ, ησαν πολὺ χρήσιμα καὶ ἔπειτε νὰ τὰ γνωρίζης.

Φαντάσου τόρα, ὅτι ἔκατὸν ἀνθρωποι, δηλαδὴ ἔκατὸν μηχαναὶ κατασκευάζουσαι ἀνθρακικὸν δέξιον, συναθροίζονται ἐσπέραν τινὰ εἰς μίαν αἴθουσαν διὰ νὰ διασκεδάσουν, καὶ ὅτι ἡ αἴθουσα αὐτὴ εἴνε τόσον μεγάλη, ὥστε μόλις δύνανται οἱ ἀνθρωποι οὕτοι νὰ κινῶνται ἐλευθέρως ἐντὸς αὐτῆς. Ἐννοεῖς, πιστεύω, ποίαν ποσότητα ἀνθρακικοῦ δέξιος παράγουν αἱ ἔκατὸν αὐταὶ μηχαναὶ, καὶ ἐννοεῖς ἐπίσης, πόσον κακὸν καὶ κινδυνώδες πρᾶγμα εἴνε δι' ἐν μικρὸν κοράσιον νὰ μένῃ ἐντὸς αὐτῆς καὶ νὰ ἀναπνέῃ ἀέρα γεμάτον ἀνθρακικὸν δέξιον καὶ περιέχοντα δλίγον μόνον ποσότητα δξυγόνου, τὸ δόποιον εἴνε τόσον ἀναγκαῖον εἰς τὰ μικρὰ κοράσια, ἀφοῦ τὸ αἷμα των τρέχει τόσον γρήγορα. Φαντάσου δὲ προσέτι, ὅτι ἐντὸς τῆς αἴθουσας αὐτῆς καίουν κηρία πολλὰ, τὰ δποῖα δὲν κάμνουν ἐπίσης ἀλλο τίποτε εἰμὴν νὰ καταναλίσουν δξυγόνον καὶ νὰ παράγουν ἀνθρακικὸν δέξιον, καὶ θὰ πεισθῇς, ὅτι τὰ παιδία πρέπει νὰ ἀποφεύγουν αὐτὰς τὰς συναθροίσεις, μολονότι φαίνονται πολὺ εύάρεστοι καὶ διασκεδαστικαὶ.

"Επειτα συνέχεια.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.